

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/146/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617211744
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617211744.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného: Ing. V. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/XX, S., t. č. T. B. XX, S., proti povinnej: G. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/XX, S., úpravy styku s maloletými deťmi: K. P. Q., nar. XX.XX.XXXX a V. P. Q., nar. XX.XX.XXXX, obidve deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu v Lučenci č. k. 7Em/2/2017-50, zo dňa 16. marca 2018, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým súd konanie vo veci výkonu rozhodnutia vyhlásil za neprípustné a konanie zastavil m e n í tak, že súd n a r i a ě u j e výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu v Lučenci č. k. 4P/32/2017-67 zo dňa 25.08.2017 o styku otca s maloletými deťmi.

II. Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania z r u š u j e .

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd konanie vo veci výkonu rozhodnutia vyhlásil za neprípustné a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania (informatívneho výsluchu matky aj obidvoch maloletých detí dňa 15.12.2017, výsluchu a písomných podaní otca, zo správy Úradu práce a sociálnych vecí a rodiny v Lučenci zo dňa 24.11.2017 o prešetrení pomerov u povinnej, zo spisu OS Lučenec sp. zn. 4P/32/2017, sp. zn. 12P/8/2017) mal za preukázané, že posledná úpravu styku v zmysle rozsudku Okresného súdu v Lučenci č. k. 4P/32/2017-67 zo dňa 25.08.2017, právoplatného a vykonateľného dňa 05.09.2017, nebola zo strany povinného rodiča - matky maloletých detí porušená. V danom prípade povinný rodič - matka nemôže plniť povinnosť stanovenú súdom z dôvodu negatívneho postoja samotných maloletých detí, pričom nebolo preukázané, že by príčinou ich negatívneho postoja bolo správanie, či úmyselné ovplyvňovanie detí zo strany povinného rodiča - matky. Potom nie je možné považovať podmienky pre uloženie pokuty matke za naplnené. Matku nemožno sankcionovať a ani násilne vymáhať stretávanie otca s deťmi, z dôvodu negatívneho postoja samotných detí voči otcovi, tým sú naplnené ospravedliteľné dôvody v zmysle § 3 ods. 2 vyhlášky č. 207/2016 Z. z. pre nevykonanie návrhu otca. A nakoľko takýto výkon rozhodnutia pre uvedené dôvody je celkovo neprípustný, súd ho v zmysle § 390 písm. c) CMP zastavil. Vzhľadom na existujúcu situáciu súd otca maloletých detí odkázal na prípadné podanie návrhu na zmenu rozhodnutia súdu o úprave styku, v ktorom konaní je možné vykonať dokazovanie znaleckým posudkom a zistiť do akej miery je správanie otca pre deti stresujúce a je možné ich stretávanie, nakoľko zistené skutočnosti presahujú možnosti súdu vo vykonávacom konaní.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. §§ 52, 57, 391 CMP. Keďže si žiaden z účastníkov neuplatnil náhradu trov konania súd rozhodol, že žiadnemu z účastníkov náhradu nepriznáva.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote otec maloletých detí (oprávnený) odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že súd povinnú zaviazže dodržiavať súdne rozhodnutie.

5. Namietal, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané konanie informatívneho výsluchu, kde nebolo umožnené konfrontovať výpovede matky detí (povinnej). Odôvodnenie súdu je založené na nesprávnych, zavádzajúcich a klamlivých odpovediach matky detí. Konanie matky detí je od začiatku účelové v snahe zabrániť otcovi v stretávaní sa s deťmi, hoci matka vie, že otec má o deti záujem, nie ako ich informovala pokiaľ bol vo vyšetrovacej väzbe, že nemá o ne záujem, a zrejme ich ešte stále takto informuje. Pri návšteve 16.11.2017 na ÚPSV a rodiny v Lučenci matka detí uviedla, že ona v styku otca s deťmi nebráni, v budúcnosti brániť nebude, čo zjavne nie je pravdivé, keď matka nepripravila deti po rozsudku súdu č. k. 4P/32/2017 od septembra 2017 v dňoch: 9.9., 23.9., 7.10., 21.10., 16.12., 30.12, 31.01., 24.02., 10.03., 24.03., teda spolu 10 x vôbec neumožnila styk. A 27.01. a 10.02. spolu len jednu hodinu a 4.11. a 18.11. matka otcovi dovolila, aby mohol za deťmi pricestovať do Lučenca na pár hodín. Za pomoci svokry dňa 19.12.2017, ktorá otca zavolala do domu keď videla, že nesie krabicu a tašku, videl deti kratučko, pričom matka detí do neho narážala a nechcela ho pustiť s vianočnými darčekom za deťmi.

6. Ďalej otec namietal, že zo začiatku sa deti s ním stretávali. Po jeho prepustení z väzby, kde bol na základe obvinenia matky detí, ktoré sa však znalcami nepreukázalo, po dohode s probačnou pracovníčkou a s pracovníčkou ÚPSV a rodiny v Poltári sa s deťmi stretol 1x na tenisových kurtoch, 1x na bowlingu a 1x v detskom centre. Vždy to však bolo podmieňované vyplatením niečoho a 1x nákupom obuvi, nebránil sa tomu. Následne podala matka detí návrh na rozvod. Akonáhle s rozvodom súhlasil prestalo i stretávanie s deťmi. Otec tvrdí, že nie je pravda, že matka detí na styk s ním vždy pripraví. Nakoľko sa ani v dome nenachádzajú, potom ich ani nemôže „pred bytom matky“ (ako ukladá súdne rozhodnutie) odovzdať otcovi. Deti nečakajú na stretnutie s otcom, v inkriminovanom čase opúšťajú dom a nenachádzajú sa na mieste odovzdávania detí, matka ich neprichystá na stretnutie. Tiež nie je pravdivé tvrdenie matky, že pred príchodom otca deti plačú, keďže napr. 7.10.2017 V. pri zbadaní otca ukázal otcovi prostredník a vulgárne sa vyjadril (k....). Keď otec priniesol deťom notebook, ovocie, tiež ďalšie veci, nemal ich komu odovzdať a keď sa mu podarilo odovzdať synovi čokoládu, tak mu ju matka vytrhla z rúk, rozmliaždila a zahodila na zem, aby vraj nedostal nejakú prašinu. Otcovi matka nedovolí s deťmi komunikovať, potom je otázne ako vedia, či, alebo kde naplánoval ďalšie stretnutie. Hoci by im až v deň návštevy otca matka povedala, že kde pôjdu, ide o neistotu stresujúcu deti? Otec sa skôr prikláňa k verzii, že ich stresuje neistota, čo mama zase povie otcovi, a že zase s otcom nebudú. Deti, ak aj raz dostali od otca, to neznamená, že ich býjaval, či tieto deti nikdy nedostali od matky (?), alebo si to len nepamätajú pretože im to nikto nepripomína. Človek, ktorý dva týždne nevidí deti a chce s nimi byť určite nekričí, toto tvrdenie matky tiež nie je pravdivé a zrejme má svoju príčinu. Nie je pravda, že on matku detí v minulosti opakovane fyzicky napádal, znalci z odboru psychológie i psychiatrie potvrdili, že nebola týraná a bolo potvrdené, že jej nebolo ublížené na zdraví. Matka opakovane klame v tom, že deti navštevujú detskú psychiatričku MUDr. Boldižárovú, to tvrdila pred súdom i v rozvodovom konaní kde bolo preukázané, že ambulanciu deti navštívili len v januári 2017, teda v čase, kedy sa matka snažila otca dostať do väzenia.

7. Deti nemohli vypovedať o necitlivom správaní otca k matke, pretože ani neboli toho svedkom. Napr. maloletý V. XX.XX.XXXX, kedy matka spadla a spôsobila si zranenie, spal a len necitlivý prístup matky (krik) zobudil dcéru. Hoci má dcéra 12 rokov je dosť bojzlivá na svoj vek, a aj keď nemusí ísť o manipuláciu, prostredie v ktorom dieťa vyrastá ho formuje, dieťa kopíruje správanie matky, ktoré je pri náhodnom stretnutí viditeľné. Napr. tak ako matka sa pri stretnutí s otcom odvracia, tak sa odvracia i dcéra a otcovi sa ani nepozdraví. Matka vie veľmi dobre vplývať na deti, zaujíma negatívny postoj voči otcovi, čo deti vnímajú. Matka deti neukľudňuje, neusmerňuje, ako sa majú správať k otcovi i k starým rodičom, hucká ich a s nimi preberá, že budú bezdomovci, nebudú si môcť kúpiť veci ktoré chcú, lebo otec im zoberie dom a všetko, nič im nedá a pod. Otec má dôvod domnievať sa, že deti sú pod vplyvom matky, pretože už pri prvom vypočutí 09.02.2017 hoci jednotlivo, ale sa vyjadrili, už ako 7 a 11 ročné deti, že sa chcú stretávať s otcom len 1 hodinu a za prítomnosti matky. Pri rozvodovom konaní súd napriek tejto ich požiadavke skonštatoval, že ako 8 a 12 ročné deti sú už dosť veľké na to, aby sa s otcom stretávali samostatne.

8. Oprávnený trvá na tom, že povinná nikdy nevytvárala pre deti podmienky na utužovanie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a inými blízkymi osobami. Súd sa nezaoberal dôvodmi, že ak, tak prečo majú strach a prečo sa nechcú stretávať s otcom. V danej veci konajúci súd nevyhodnotil správanie detí správne. Matka na deti vplyva tak, aby mali z otca strach, že otec im mieni ublížiť. Nevhodne sa na podnet matky dcéra správa aj k starej matke (matke otca detí).

9. Matka maloletých detí vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že v styku otca s deťmi nebráni. Nikdy im nenahovárala, že o nich ocko nemá záujem. Jeho záujem sami vidia. Deti sú vždy pripravené, majú nachystané oblečenie, raňajky, ruksak s pitím a občerstvenie. Bývalý manžel sa správa agresívne. Trieska, vykrikuje, nadáva. Fyzicky ju opakovane napáda. Vulgárne nadávky smerované jej a rodine počujú deti žiaľ z jeho úst. Zákaz priblíženia neustále porušuje, pričom ju bezdôvodne vyhľadáva i mimo dohodnutých termínov stretnutí s deťmi, kde na ňu fyzicky útočí. Na základe necitlivého správania voči nej a samotným deťom spôsobuje negatívnu situáciu, ktorou ubližuje maloletým. Deti naďalej navštevujú odbornú ambulanciu, nie s úmyslom ublížiť otcovi, ale pomôcť deťom a uľahčiť im vyrovať sa s touto situáciou. Matka tvrdí, že v jej záujme je, aby deti mali priaznivé podmienky pre svoj duševný vývoj. Deti samotné vyjadrili svoj názor, že majú z otca strach. Vzhľadom na ich vek majú právo vyjadriť sa. Povinná navrhuje uznesenie okresného súdu potvrdiť. Tvrdenia uvádzané bývalým manželom sú nepravdivé a zavádzajúce. Nemá žiaden dôvod vyvolávať konflikty, avšak deti vzhľadom na doterajšie skúsenosti a jeho správanie k nej a im samotným sa odmietajú s otcom stretávať. Ak si otec myslí, že deti zabúdajú, mýli sa. Deti zabúdajú na nepodstatné veci, ale na jeho agresívne správanie, nadávky, ponižovanie a krik nezabudli. To do významnej miery ovplyvnilo aj ich psychiku. Otec maloletých detí by si mal uvedomiť, že ak naozaj chce mať dobrý vzťah so svojimi deťmi, mal by zmeniť svoje správanie. Spôsob, ktorý volí je vzhľadom k tomu čo deti prežili nevhodný.

10. Otec k vyjadreniu matky doručil súdu stanovisko v ktorom uviedol, že nerozumie vyjadreniu povinnej, že deti samé vidia záujem otca o stretávanie s nimi. Keďže sa len každé dva týždne môže stretávať podľa rozhodnutia súdu s deťmi a aj to mu ich matka neumožní. Keď matka súd informuje ako sú deti pripravené na stretnutie, ako majú nachystané oblečenie, raňajky, ruksak .....nech má matka dôkaz že je to tak, mal by sa niekto zo súdu zúčastniť odovzdávania detí, pretože otec nič také nevidí a v stanovený termín a čas len stojí na dvore a nevie sa dovolať ani doklopať, nie je toho, kto by mu prišiel k dverám niečo povedať. Zrejme v ten čas ani nie sú doma, čo mu potvrdili aj iní. Takže sa ani nemôže pri deťoch správať agresívne, vulgárne nadávať, či fyzicky opakovane napádať matku detí, keď ani nie sú v styku s matkou a ani deti dlho nevidel.

11. Matka detí na vyjadrenie otca nereagovala.

12. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP a uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd konanie vo veci výkonu rozhodnutia vyhlásil za neprípustné a konanie zastavil podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia. Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP.

14. Podľa § 2 ods. 1 CPM na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky pre jeho potvrdenie, ani pre jeho zrušenie.

16. Predmetom konania okresného súdu bolo rozhodovať o návrhu na výkon exekučného titulu - právoplatného rozhodnutia o úprave styku maloletých detí s otcom - oprávneným. Oprávnený podal návrh na výkon rozhodnutia okresného súdu s odôvodnením, že napriek tomu, že rozsudok Okresného súdu Lučenec 4P/32/2017-67 zo dňa 25.08.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05. 09. 2017, v zmysle ktorého sa má právo stretávať s deťmi každý páry týždeň v mesiaci v sobotu od 9- tej hod. do 17-tej hod., matka detí si neplní svoju povinnosť vyplývajúcu z tohto právoplatného rozhodnutia súdu a od začiatku dochádza z jej strany k opakovanému porušovaniu súdom uložených povinností, teda povinností dcéru a syna pripraviť na styk a odovzdať ich otcovi. Matka detí na margo

tvrdení otca uviedla, že ako matka nebráni styku maloletých detí s otcom, svoje rodičovské povinnosti plní, nakoľko deti riadne pripravuje na styk, avšak samotné maloleté deti stretnutia a návštevy u oprávneného odmietajú, otca sa boja a nechcú sa s ním stretnúť, preto všetky styky detí s otcom doposiaľ boli realizované za jej prítomnosti.

17. V prejednávom prípade je nesporné, že ide o situáciu, kedy realizácia styku maloletých detí s otcom neprebíha tak, ako ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie (exekučný titul). Pokiaľ okresný súd skúmal príčiny takéhoto stavu z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že zo zistených skutočností nie je možné uzavrieť, že by bolo zo správania matky evidentné, že by matka jej pôsobením ovplyvňovala negatívne vôľu maloletých detí a tým nerešpektovala právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie o úprave styku, resp. že k uskutočňovaniu styku otca s maloletými deťmi počas inkriminovaného obdobia nedošlo zavinením matky. Vykonateľné rozhodnutie súdu nie je zo strany povinnej plnené len z dôvodov na strane maloletých detí, deti odmietajú stretávať sa s otcom, a teda v konečnom dôsledku ide o stav, ktorý zohľadňuje právo dieťaťa na zdravý fyzický a psychický vývin, ktoré právo je nutné povýšiť nad (iba) formálne vzatý výkon rozhodnutia. Odvolací súd okresným súdom zistený skutkový stav vyhodnotil inak, vyššie uvedený záver okresného súdu podľa názoru odvolacieho súdu nezodpovedá plne obsahu spisu.

18. Povinnosťou, ktorá mala byť plnená zo strany matky detí, ktorá vychádza z právoplatného rozhodnutia, je povinnosť matky maloleté deti na styk s otcom pripraviť a otcovi odovzdať tak, aby styk mohol byť riadne realizovaný každý párný týždeň v mesiaci, vždy v sobotu od 9.00 hod. do 17.00 hod.. Pokiaľ ide o pojem „maloleté dieťa na styk s druhým rodičom pripraviť“, uvedená „príprava na styk“ predpokladá nielen materiálne zabezpečenie dieťaťa vhodným oblečením, zdravotnými potrebami, prípadne ďalšími vecami potrebnými pre dieťa, vzhľadom k tomu, že zväčša rodič, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti má tieto veci k dispozícii, ale predpokladá aj a najmä psychickú prípravu dieťaťa tak, aby nedošlo k narúšaniu vzťahov medzi dieťaťom a druhým z rodičov. S ohľadom na vzťah preferenčného rodiča a dieťaťa je úlohou práve preferenčného rodiča (v tomto prípade matky detí, ktorej boli deti zverené do osobnej starostlivosti), aby viedol dieťa k úcte k druhému rodičovi a pripravil ho na stretnutie. Pokiaľ preferenčný rodič správne pochopil význam svojej úlohy pri výchove dieťaťa, potom si musí byť vedomý toho, že má prvotnú zodpovednosť za prípravu dieťaťa na stretávanie sa s druhým rodičom a má mať záujem, aby malo dieťa styk aj s druhým rodičom a to aj v prípade, ak on sám má voči druhému rodičovi vlastné osobné výhrady. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že úloha druhého rodiča pri výchove má svoj význam a pokiaľ by nebol preferenčný rodič (v tomto prípade matka) schopný zabezpečiť druhému rodičovi právo podieľať sa na výchove dieťaťa v určenom rozsahu, potom možno dôvodne pochybovať o výchovnej spôsobilosti tohto rodiča, nakoľko realizácia styku s druhým rodičom je pre normálny vývoj dieťaťa veľmi dôležitá.

19. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu, pričom zo súdneho spisu zistil, že v nadväznosti na podaný návrh otca na výkon predmetného súdneho rozhodnutia o úprave styku okresný súd písomnou výzvou zo dňa 26.10.2017 vyzval matku maloletých detí na dobrovoľné plnenie súdneho rozhodnutia a poučil matku o následkoch nepodrobenia sa rozhodnutiu. Okresný súd zároveň požiadal o súčinnosť Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Lučenci (opatrovníka maloletých detí), aby tento viedol povinnú k dobrovoľnému plneniu súdneho rozhodnutia. V správe Úradu práce a sociálnych vecí a rodiny Lučenec zo dňa 22.11.2017 o výsledku šetrenia pomerov na mieste zo dňa 16.11.2017 je zaznamenané vyjadrenie matky detí, že v styku otcovi s maloletými deťmi nebráni, ale nakoľko sa ho deti boja, všetky styky doposiaľ boli realizované za jej prítomnosti, a tiež to, že styk prebiehal aj mimo termínov vykonateľného rozsudku, keď deti prejavili vôľu stretnúť sa s otcom. Obsahom zápisnice z výsluchu spísanej na Okresnom súde v Lučenci dňa 15.12.2017, kde boli predvolaní: povinná (matka detí), opatrovník maloletých detí Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Lučenci a obidve maloleté deti, je vyjadrenie matky detí, kde na otázku súdu z akého dôvodu v dňoch 23.09.2017, 07.10.2017 ani 21.10.2017 (tieto dni otec uviedol v návrhu na výkon rozhodnutia doručenom súdu dňa 23.10.2017 ako dni kedy sa styk mal realizovať, ale sa nerealizoval) nepripravila deti na styk s oprávneným matka uviedla, že stretnutia prebiehajú tak, ako majú v stanovené dni a hodiny, prítomná je na nich aj ona, nebráni stretávať sa maloletým deťom s ich otcom. Zo začiatku po právoplatnosti exekučného titulu deti mali isté obavy, báli sa otca, preto tie stretnutia neprebehali tak ako mali, ale teraz s tým nemá problém, a ani vtedy s tým problém nemala, a v súčasnosti prebieha všetko tak ako má: „Keď sa opýtam detí či chcú ísť k ockovi, tak keď povedia áno prebehne stretnutie, ja sa snažím, aby vzťah detí s otcom sa napravil, ale hneď sa do nedá, je potrebný na to istý čas. Ale žeby sa sami deti pýtali za ockom tak to nie, pretože sa ho stále boja. Deti samotné ja nemám problém nechať, ale nakoľko aj malá sa naposledy rozplakala a

schúlila ku mne, aby som ich nenechávala samých s otcom, tak preto som doposiaľ vždy bola prítomná pri ich stretnutiach. V čase, keď prebieha stretnutie otca s deťmi ja nezasahujem do ich komunikácie, alebo spoločných činností, len som prítomná, ak by sa niečo stalo.“ Vypočutá maloletá uviedla, že na ocka, keď vie že má prísť sa neteší. Ocko ich ani nepobozká keď sú spolu, nič im neprinesie. Mamina musí byť vždy prítomná na stretnutiach s ockom, nakoľko sa ho boja. Vždy keď sú s ockom hrajú sa sami s bratom, dopredu nevedia program stretnutia, program vymýšľa mamina a tam potom idú. Maloletý V. uviedol, že s otcom nie je sranda, nehrajú sa spolu, vždy sa hrá so sestrou bez ocka. Bojí sa ocka, bĳaval ich so sestrou, na maminu kričal, ale teraz ako ich chodí pozerať, tak ich už nebĳe, len kričí. Ocko nikdy nenaplánuje, kde by išli, vždy narýchlo musia rozmýšľať kde ísť, a bez maminky by určite nikde nešiel, bojí sa otca.

20. Z obsahu vyššie uvedenej zápisnice spísanej na okresnom súde o výsluchu povinnej matky nevyplýva, že by matka uviedla objektívne a konkrétne dôvody na otázku súdu, prečo sa styk otca s deťmi v inkriminovaných dňoch 23.9.2017, 07.10.2017 a 21.10.2017 nerealizoval. Na otázku súdu matka odpovedala, že „deti sa stretávajú s oprávneným tak, ako sa majú, že stretnutia prebiehajú tak ako majú, v stanovené dni a hodiny, prítomná je na nich aj ona, nebráni deťom stretávať sa s otcom, keď sa opýta detí či chcú ísť k otcovi, tak keď povedia áno prebehne stretnutie.“ Obsah takejto výpovede matky jednoznačne svedčí o tom, že matka je zjavne so stavom, kedy sa deti nestretávajú s otcom tak, ako ukladá vykonateľné a právoplatné súdne rozhodnutie, uzmierená, uspokojená. Podľa názoru odvolacieho súdu v správaní matky chýba aktívne, výchovné pôsobenie na deti, aby bola prehĺbená a zachovaná citová väzba maloletých detí k obidvom rodičom, a skutočný záujem matky detí na tom, aby stretnutia s otcom prebiehali podľa právoplatného súdneho rozhodnutia. Hoci ide o deti 13 ročné a 8 ročné, ktoré sú schopné už formulovať svoje vlastné názory, ako uviedla matka detí a konštatoval aj okresný súd vo svojom rozhodnutí, to nevyklučuje, aby správnym pôsobením preferenčný rodič prispel a podporil kladné zmýšľanie dieťaťa o otcovi, pomohol dieťaťu prekonať prípadné zábrany (napr. zbaviť sa aj prípadného traumatizujúceho zážitku z minulosti, ktorý otec deťom spôsobil), či nevôľu, neochotu s otcom sa stretnúť a ani vzhľadom na vek detí, stretnutia detí s otcom nemôžu byť postavené výlučne na ochote, či ľubovôli maloletého dieťaťa, či sa s oprávneným rodičom stretne alebo nie, pokiaľ nie sú tu objektívne, vážne dôvody brániace takémuto stretnutiu. Matka sa nijako nezmenila o tom, čo robí preto, aby deti získali stratenú dôveru k otcovi, aby sa vzťah detí s otcom napravil. Skutočnosť, že v priebehu vykonávacieho konania otec uviedol aj ďalšie, nasledujúce súdom určené dni kedy sa mal styk s deťmi realizovať a nerealizoval sa (okrem tých ktoré boli uvedené v čase podania návrhu), jednoznačne vyvracia tvrdenie matky detí „že stretnutia prebiehajú tak ako majú v stanovené dni a hodiny“. Takéto tvrdenie skôr svedčí o laxnom prístupe matky k plneniu rozhodnutia, vzbudzuje dôvodnú pochybnosť, či si matka ako povinná osoba nemohla splniť povinnosť deti na styk pripraviť a odovzdať ich otcovi bez vážneho ohrozenia záujmov detí v inkriminované dni.

21. Frekvenciu, spôsob a formu stykov rodiča so svojim dieťaťom v prípade, kedy existuje právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie (ktoré vzišlo zo skutočností zistených súdom v základnom konaní), neurčuje samotné maloleté dieťa, a ani dohoda rodičov.

22. Maloleté deti pri vypočutí pred súdom uviedli, že sa na ocka netešia, keď vedia že má prísť, nie je s ním sranda, že sa ocka boja. Z obsahu výpovede ani jedného z detí však nevyplývalo, že sa s otcom nechce stretávať, že styk s otcom razantne, kategoricky odmieta z nejakých špecifických dôvodov. Bežná neochota dieťaťa, o akú v danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu ide, o čom svedčí aj samotná výpoveď matky detí, keď uviedla „keď sa opýtam detí či chcú ísť k otcovi, tak keď povedia áno prebehne stretnutie“, aby bolo vydané druhému rodičovi, ktorý je určený vo výroku rozhodnutia, zmeniť čo i len na krátky svoje prostredie, nie je dostatočným dôvodom nerealizovania styku s druhým rodičom. Potom záver okresného súdu, že výkonom rozhodnutia v danom prípade, by bolo ohrozené zdravie a priaznivý duševný vývoj maloletých detí a preto konanie o výkon rozhodnutia vyhlásil za neprípustné a zastavil, nie je zo skutočností, ktoré sú obsahom spisu osvedčené, preukázané. Okresný súd precenil „záujem maloletých detí s otcom sa stretávať“ (v zmysle negatívny záujem detí), keď v tejto súvislosti prihliadal skôr na nepodložené tvrdenia matky detí (že deti styk výslovne odmietajú), než na samotnú výpoveď detí a to, či matka skutočne pôsobí dostatočne výchovne na deti v zmysle „deti na styk s otcom pripraviť a deti odovzdať otcovi“, aj keď to nemožno zamieňať so zabezpečením absolútnej poslušnosti. A ak sú pravdivé tvrdenia otca, že v čase odovzdávania detí sa v mieste odovzdania matka a deti ani nenachádzajú, tak zjavne absentujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré povinný rodič sa nemôže podrobovať rozhodnutiu. (Např. za ospravedliteľné by bolo možné považovať, ak by matka otca vopred

upozornila a zdôvodnila objektívnymi dôvodmi svoju neprítomnosť a neprítomnosť detí v čase a mieste odovzdávania detí otcovi, ako je určené súdnym rozhodnutím). V danom prípade podľa názoru súdu nejde o prípad, kedy napriek tomu, že preferenčný rodič robí všetko pre to, aby dieťa na styk pripravil, z určitých dôvodov nie je možné styk realizovať, nejde o prípad keby by realizácia vykonateľného rozhodnutia formou jeho výkonu bola v rozpore so záujmami maloletého, najmä v rozpore s jeho právom na zdravý fyzický i psychický vývin. Preto odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zmenil, dospel k záveru že ide o situáciu ktorá si vyžaduje aby bol nariadený výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletými deťmi.

23. Odvolací súd podotýka, že úlohou tohto konania nie je riešiť dlhoročné vzťahové problémy rodičov maloletých, obaja rodičia musia vyvinúť snahu o to, dokázať rozlíšiť rodičovskú rovinu a partnerskú rovinu vzťahu s tým, že akékoľvek nezhody medzi nimi by nemali presahovať a komplikovať výkon rodičovskej úlohy, pretože záujem dieťaťa stojí nad všetkými inými záujmami rodičov. Pokiaľ existuje právoplatné rozhodnutie súdu sú zúčastnené strany povinné ho plniť. A ak sa podľa názoru rodiča - účastníka konania zmenili okolnosti na ktorých je založený výsledok existujúceho (posledného) rozhodnutia o úprave styku otca s maloletými deťmi (exekučného titulu), potom akúkoľvek jeho zmenu môže iniciovať iba podaním návrhu na súd (nie riešiť veci konfrontačne medzi rodičmi), v ktorom konaní nové okolnosti a skutočnosti súd posúdi. Za nelogické však považuje odvolací súd odporúčanie okresného súdu v závere rozhodnutia, keď odkázal práve oprávneného rodiča - otca maloletých detí na prípadné podanie návrhu na zmenu súčasného rozhodnutia súdu (ktoré rozhodnutie vytvára otcovi predpoklad pre stretávanie sa s deťmi zrejme v rozsahu očakávaní otca) „kde je možné vykonať dokazovanie znaleckým posudkom a zistiť do akej miery je správanie otca pre deti stresujúce a je možné ich stretávanie“. Naopak, v danom prípade preferenčný rodič - matka tvrdí, že existujú okolnosti ktoré ovplyvniť nedokáže, a ktoré mali za následok vážne zmeny v citovej náklonnosti detí k rodičovi oprávnenému.

24. Okresný súd rozhodol o náhrade trov konania s poukazom na ust. § 391 CMP, podľa ktorého o náhrade trov konania rozhoduje súd v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje. Pretože v prejednávanom prípade odvolací súd zmenil rozhodnutie vo výroku, ktorým súd konanie vo veci výkonu rozhodnutia vyhlásil za neprípustné a konanie zastavil, potom zrušil závislý výrok o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP, pretože dôvody pre ktoré okresný súd o trovách rozhodol zanikli.

25. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 SCP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehotá plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).